

Eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmalarının bibliyometrik haritası* Bibliometric map of digital storytelling studies conducted for education

Gönderim Tarihi / Received: 06.02.2022

Fatih PALA¹

Kabul Tarihi / Accepted: 03.06.2023

Doi: [10.31795/baunsobed.1068988](https://doi.org/10.31795/baunsobed.1068988)

ÖZ: Araştırmanın amacı, Web of Science veri tabanında eğitimde dijital öyküleme kullanımına ilişkin yayınlanmış çalışmaların bibliyometrik analizini yapmaktır. Araştırma betimsel tarama modelinde bağlamında gerçekleştirilmiştir. Web of Science veri tabanında txt dosyası oluşturulmuştur. İstatistik programı olan R - Studio içerisindeki bibliyometrix paketi kullanılarak analizler yapılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, konuya ilişkin ilk yayının 2005 yılında yapıldığı, en fazla atıfta alan yazar Robin, B., ve en fazla yayın yapan yazar ise 7 çalışma ile Gachago D. olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Konu ile ilişkin olarak makalelerin yayınlandığı ilk 3 dergi ise "Dijital Education Review", "Educational Media International" ve "Art and Humanities in Higher Education" olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Konuya ilişkin güncel kelimeler; bilgi, çok modluluk, araç, öğretmenler, okuryazarlık, İngilizce, öğrenme-motivasyon, eğitim, öğrenciler, teknoloji, çoklu okuryazarlık, proje, okul, deneyimler, etki, beceriler ve çocuklar odağında gerçekleştiği sonucuna ulaşılmıştır. Konu ile ilgili yapılan çalışmalarda en çok kullanılan kelime "teknoloji" dir. Daha sonra eğitim ve öğrenci, okul, İngilizce, öğretmen, dil, sınıf gibi kelimelerin çalışmalarda kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma her yönüyle benzer çalışma yapmayı planlayan araştırmacılar için rehber olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital öyküleme, Bibliyometrik harita, R-Studio

ABSTRACT: The aim of the research is to make a bibliometric analysis of published studies on the use of digital storytelling in education in the Web of Science database. The research was carried out in the context of the descriptive survey model. A txt file was created in the Web of Science database. Analyzes were made using the bibliometric package in R - Studio, which is a statistics program. As a result of the analysis, it was concluded that the first publication on the subject was made in 2005, the author with the most references was Robin, B., and the author with the highest number of publications was Gachago D. with 7 studies. It was concluded that the first 3 journals in which articles were published on the subject were "Digital Education Review", "Educational Media International" and "Art and Humanities in Higher Education". Current words on the subject; It was concluded that knowledge, multimodality, tool, teachers, literacy, English, learning-motivation, education, students, technology, multi-literacy, project, school, experiences, impact, skills and children. The most used word in studies on the subject is "technology". Then, it was concluded that words such as education and student, school, English, teacher, language, class were used in the studies. It is thought that the research will be a guide for researchers who plan to conduct similar studies in all aspects.

Keywords: Digital storytelling, Bibliometric map, R-Studio

¹ Dr., Milli Eğitim Bakanlığı, e-r-z-u-r-u-m-25@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1828-0461>

EXTENDED ABSTRACT

Literature review

The developments in information technologies in recent years have also shown themselves in education. The use of this development in information technologies in education was very costly in the first place. However, with the technological tools that have become widespread in today's technology, information technologies are used in classrooms at low cost (Martin, Heller & Mahmoud, 1992; Christensen & Knezek, 2001). With the rapid spread of the Internet in the world, online applications have started to be used in classrooms. One of these applications is digital storytelling. Digital storytelling does not limit the teaching of the subject only to textbooks and teachers, but also allows you to effectively and actively process lessons in classrooms (Hughes, 2005; Robin, 2008). Digital Storytelling is an application created by converting digital multimedia tools and software into a video using a combination of digital storytelling is used in many fields today, ranging from education to tutoring. Digital stories appeared in America in the 1990s and then began to be used in different parts of the world (Paull, 2002; Burgess, 2006; Lambert 2006). With digital stories, teachers and students in classrooms process lessons by making them more fun, removing lesson processing from the teacher-centered lecture model and adopting a structure that centers the student. Considering this aspect, digital stories are important activities to be applied in the classroom for teachers and students (Lambert, 2013; Ohler, 2013). Digital stories used as educational tools are used in schools in countries around the world with the spread of multimedia and web 2 technologies. Digital stories and studies of students' learning, human rights, global perspective, critical thinking, and allows for development in areas such as social skills (Hull & Katz, 2006; Robin, 2008; Blind & Agelidou, 2010).

Looking at the literature on digital storytelling, it can be seen that studies have been conducted in areas such as language teaching special education teacher candidates reading skills academic achievement from preschool to higher education. Recently, it has been observed that studies have been carried out in many areas related to digital storytelling applications in education. It is important from this point of view to conduct a bibliometric analysis of academic studies conducted on the application of digital storytelling in education around the world. Because it provides the opportunity to see the big picture of the study conducted in bibliometric research (Karaca and Akbaba, 2021). In this context, our research makes it important to see the big picture of the research conducted on digital storytelling applications in education. In the research, it is aimed to conduct a bibliometric analysis of studies related to digital storytelling applications used in education in terms of seeing the big picture.

Methodology

The research was designed in the descriptive screening model. A screening study is a model that aims to depict a past and current situation as it relates to it. The persons and objects included in the research are considered in the conditions in which they were found (Karasar, 2016). In the research, the key concept of "digital storytelling in education" was scanned and the bibliometric characteristics of the journals publishing educational studies were determined. Bibliometric research allows to guide the policies of scientific publications by conducting an internal evaluation of the journal. Bibliometric analyses are an important way for journals to see the big picture in terms of subject areas, concepts, citations, data volume and limitations of disciplines (Huang et al., 2006; Aria & Cuccurullo, 2017).

Findings and discussion

It is seen that the studies in the database that we have reached regarding the digital storytelling studies conducted for education started to be published in 2005, and the most studies related to the subject were conducted between 2019 and 2021 with 111 articles. After 2011, it is seen that the studies related to the subject have increased. The studies published after 2011 constitute 93.9% of the total studies.

By scanning the key concept of "digital storytelling in education", it was determined that the studies were published in 164 different journals. The first three journals in which digital storytelling studies aimed at education have been published the most are "Digital Education Review", "Educational Media International" and "Art and Humanities in Higher Education".

A total of 254 authors have worked on digital storytelling for education. The most studied author is Gachago D. With 7 works, the runner-up is Liu C with 5 runs.C and Robin B.R. and in third place is Condy J. With 4 runs. it is seen that.

When digital storytelling studies for education are examined as a country, author and subject area, it is seen that there are at most 5 authors in Italy. Authors in Italy focus on the field of digital storytelling as a subject. In second place are South Africa and Australia with 4 authors. The authors in these countries focused on topics such as digital storytelling, collaborative learning, educational technologies, multimedia, preschool education and higher education as a subject area. In third place comes Spain with 3 authors. Authors in Spain as a subject area; it is focused on digital storytelling, primary education and preschool education. On the other hand, 1 author from Turkey has worked on educational technologies with a focus on the subject area.

Results and recommendations

The materials to be used in the research constitute the studies in the field of education related to the key concept of “digital storytelling in education” published in different educational journals between 2005 and 2021 in the WoS database. While the data were scanned, studies such as book chapters and papers were not included in the scan. The studies were conducted with the article only. In the research, a survey was conducted with the key concept of “digital storytelling in education” and a total of 591 studies related to the subject area were reached. Then, depending on the limitations of the study, a time december limitation was made and a total of 386 articles were reached. The results of the distribution of studies on the topic by year, the most published journals, the number of citations of authors, the h indexes of authors, the work of authors in cooperation with their countries and other countries, current words, the word cloud and the country author and subject area map were obtained.

Giriş

Son yıllardaki bilişim teknolojilerindeki gelişmeler kendini eğitimde de göstermiştir. Bilişim teknolojilerindeki bu gelişimin eğitimde kullanılması ilk etapta çok maliyetliydi. Fakat günümüz teknolojisinde yaygınlaşan teknolojik aletlerle bilişim teknolojileri düşük maliyette sınıflarda kullanılmaktadır (Christensen ve Knezek, 2001; Martin, Heller ve Mahmoud, 1992). İnternetin dünyada hızlı bir şekilde yayılması ile birlikte çevrimiçi uygulamalar sınıflarda kullanılmaya başlanmıştır. Bu uygulamalardan birisi de dijital öykülemedir. Dijital öykülemeler, konunun öğretilmesini sadece ders kitapları ve öğretmenler ile sınırlı tutmayıp etkili ve aktif bir şekilde sınıflarda ders işlenmesine olanak sağlar (Hughes, 2005; Robin, 2008). Dijital Öyküleme, dijital multimedya araçları ve yazılımların bir arada kullanılarak video haline getirilmesi ile oluşturulan uygulamalardır. Dijital öykülemeler günümüzde eğitimden tutunda birçok alanda kullanılmaktadır. Dijital öyküler 1990'larda Amerika'da ortaya çıkmış ve daha sonra dünyanın farklı yerlerinde kullanılmaya başlanmıştır (Burgess, 2006; Lambert 2006; Paull, 2002). Dijital öyküler ile sınıflarda öğretmen ve öğrenciler dersleri daha eğlenceli bir hale getirerek işlemekte öğretmen merkezli ders anlatım modelinden ders işlenişini çıkararak öğrenciyi merkeze alan bir yapıya bürünmektedir. Bu açıdan düşünüldüğünde dijital öyküler öğretmen ve öğrenciler için sınıfta uygulanacak önemli etkinliklerdir (Lambert, 2013; Ohler, 2013). Eğitim aracı olarak kullanılan dijital öyküler; multimedya ve web 2 teknolojilerinin yaygınlaşması ile dünyada ülkelerinde okullarda kullanılmaktadır. Yapılan çalışmalar dijital öykülerin öğrencilerin öğrenme, insan hakları, küresel bakış açısı, eleştirel düşünme ve sosyal beceri gibi alanlarda gelişmesine olanak sağlamaktadır (Hull ve Katz, 2006; Kordaki ve Agelidou, 2010; Robin, 2008).

Dijital öyküleme 21 yüzyıl becerileri öğretiminde önemli bir araç olarak kullanılmaktadır. Bu uygulama ile öğrenciler derse daha kolay motive olabilmekte ve dersi daha çekici hale getirebilmektedir. Ayrıca öğrencileri işbirlikçi öğrenmeye teşvik ederek sorumluluk duygusunun geliştirmesine olanak sağlamaktadır (Pitler, 2006; Robin, 2015). Öğretmenler öğretilmesi gereken konuyu doğrudan kitaptan öğretmek yerine dijital öyküleme etkinliklerini kullanarak dersini işleyebilir. Dijital öykülerle öğrenciler söylemek istediği bir durumu arkadaşlarına ve öğretmenlerine kolay bir şekilde ifade edebilir (Burmark, 2004; Doğan, 2007). Paylaşmak istediği bir duygu ve düşünceyi oluşturmuş olduğu dijital öykülerle öğretmen ve sınıf arkadaşlarına paylaşabilmektedir. Hatta dijital öyküler öğrencinin yaşamış olduğu trajik olayı bile açığa çıkarmada önemli bir etkiye sahiptir (Campbell, 2012; Robin, 2006).

Literatür Taraması

Dijital öyküleme ile ilgili alanyazına baktığımızda, okul öncesinden yükseköğretime kadar dil öğretimi, özel eğitim, öğretmen adayları, okuma becerileri ve akademik başarı gibi alanlarda çalışmalar yapıldığı görülmektedir. Banaszewski (2002) yaptığı bir çalışmada sosyal bilgiler dersi öğretiminde dijital öykülerin öğrencileri derse karşı motive ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Figg, Ward ve Lanier-Guillory (2006) ve Sadik (2008) yaptıkları çalışmada aynı sonuca ulaşılmıştır. Xu, Park ve Beak (2011) yapılan çalışmada dijital öykülerin eleştirel düşünme becerilerinde etkisinden bahsedilmiştir. Yang ve Wu (2012) yaptıkları başka bir çalışmada dijital öyküleme çalışmalarının öğrencilerin akademik başarılarında önemli bir katkı sağladığı görülmektedir. Preradovic, Lesin ve Boras (2016) yaptıkları çalışmada, dijital öykülerin öğrencileri matematik konularının öğretiminde daha da motive ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Aitkuzhinova-Arslan, Gün ve Üstünel (2016) yaptıkları bir çalışmada okul öncesi eğitimde dijital öykülerin öğrencilerin öğrenmeye karşı olumlu bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Shelton, Archambault ve Hale (2017) öğretmen adayları üzerine yaptıkları bir çalışmada dijital öykülerin eğitimde önemli bir yere sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Liu, Huang ve Xu (2018) yaptıkları çalışmada ise, dijital öykülerin İngilizce dersinde kullanımının öğrencilerin başarısında ve motivasyonunda önemli bir etkiye sahip olduğu görülmektedir.

Yapılan çalışmalara bakıldığında eğitimde dijital öyküleme uygulamaları ile ilgili birçok alanda çalışma yapıldığı görülmektedir. Dünyada eğitimde dijital öyküleme uygulamaları ile ilgili yapılan akademik çalışmaların bibliyometrik analizinin yapılması bu açıdan önemlidir. Çünkü bibliyometrik araştırmalar yapılan çalışmanın büyük resmini görme olanağı sağlamaktadır (Karaca ve Akbaba, 2021). Bu bağlamda araştırmamız eğitimde dijital öyküleme uygulamaları ile ilgili yapılan araştırmaların büyük resmini görme açısından önemli kılmaktadır. Araştırmada, büyük resmi görme açısından eğitimde

kullanılan dijital öyküleme uygulamaları ile ilgili çalışmaların bibliyometrik analizini yapmak amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmanın modeli

Araştırma betimsel tarama modelinde tasarlanmıştır. Tarama çalışması, geçmiş ve halihazırda bir duruma ilişkin olduğu haliyle tasvirlemeyi amaçlayan modeldir. Araştırmaya dahil olan kişiler ve nesnelere bulunmuş olduğu şartlarda ele alınır (Karasar, 2016).

Araştırma, “digital storytelling in education” anahtar kavramı taratılarak eğitim çalışmalarını yayınlayan dergilerin bibliyometrik açıdan özellikleri belirlenmiştir. Bibliyometrik araştırmalar, derginin iç değerlendirmesi yapılarak bilimsel yayın politikalarına rehberlik etmeye olanak tanır. Bibliyometrik analizler dergilerin konu alanlarını, kavramları, atıfları, veri hacmi ve disiplinlerin sınırlılığı bağlamında büyük resmi görme açısından önemli bir yoldur (Aria ve Cuccurullo, 2017; Huang vd., 2006). Araştırma, kişiler üzerinde anket yapma veya deneysel çalışma olarak değil; hali hazırda veri üzerinden yürütüldüğü için araştırma etik kurul izni gerektirmeyen çalışmalar arasında yer almaktadır.

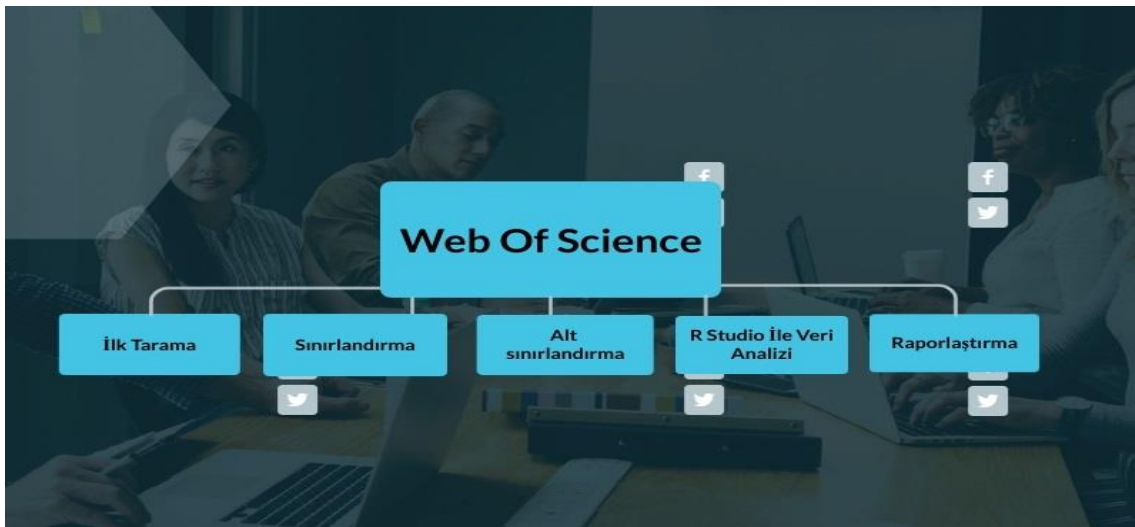
Araştırmanın çalışma materyali

Araştırmada kullanılacak materyaller WoS veri tabanında 2005-2021 yılları arasında farklı eğitim dergilerinde yayınlanan “digital storytelling in education” anahtar kavramıyla ilişkili eğitim alanındaki çalışmalar oluşturmaktadır. Veriler taranırken kitap bölümü, bildiri gibi çalışmalar taramaya dahil edilmemiştir. Çalışmalar sadece makale ile yürütülmüştür. Araştırmada “digital storytelling in education” anahtar kavramı ile tarama yapılmış ve konu alanına ilişkin toplam 591 çalışmaya ulaşılmıştır. Daha sonra araştırmanın sınırlılığına bağlı olarak toplamda 386 makaleye ulaşılmıştır. Nihai olarak 386 tane dergi makalesi araştırmanın materyali oluşturmaktadır.

Veri toplama süreci ve verilerin analizi

Veri tabanından taranan araştırmaların bulguları için R – Studio programı kullanılmıştır. R-Studio paket programı bibliyometrik araştırmaları için kullanışlı bir programdır (Aria ve Cuccurullo, 2017). Web Of Science veri tabanından “digital storytelling in education” anahtar kavramı taranmıştır. Veri tabanındaki ilk taramada 2005-2021 yılına alları arası konu alanına ilişkin toplam 591 makale bulunmuştur. Daha sonra yapılan alt taramada 386 makalaya ulaşılmıştır. Araştırmanın verileri plain text dosyasına aktarılmıştır. Daha önce kurulan R- Studio programından bibliyometrix paket indirilerek analiz sayfası açılmıştır. Oluşturulan “plain text” dosya, programın yönlendirmesi ile biblioshiny’in data kısmına yüklenerek analizler yapılmıştır. Araştırmaya ilişkin çalışma diyagramı şekilde 1’de gösterilmiştir.

Şekil 1: Çalışma diyagramı

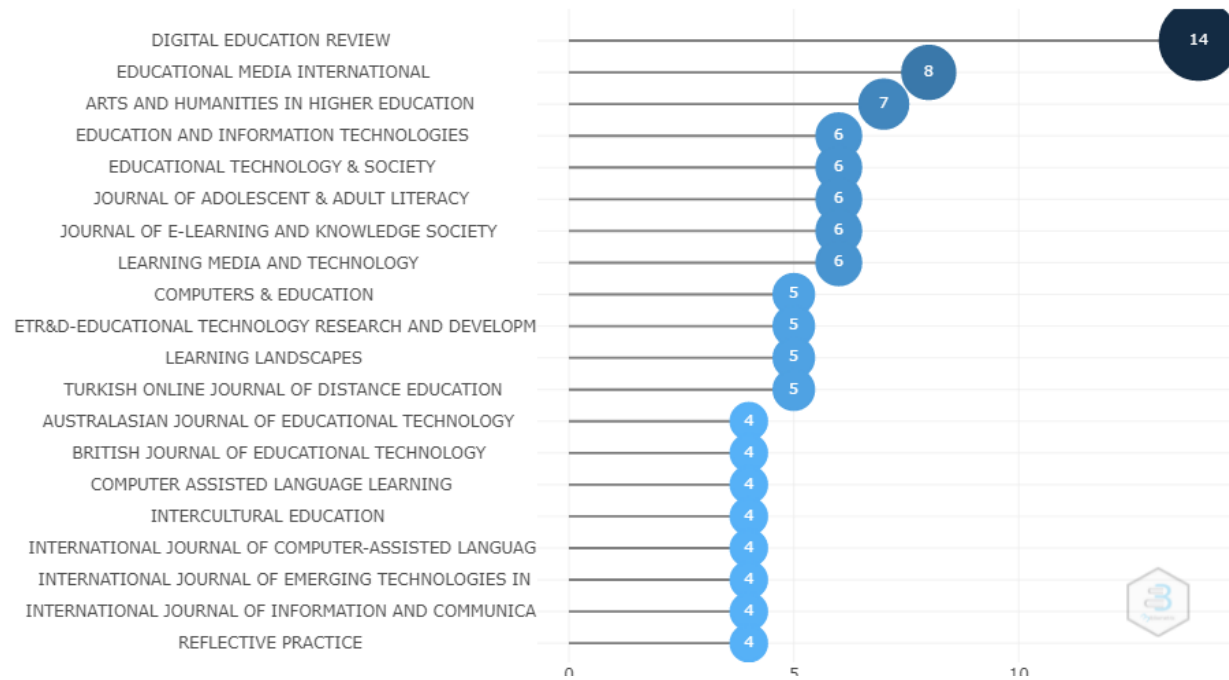
Bulgular

Tablo 1: Konuya ilişkin yapılan çalışmaların yıllara göre dağılımı

Yıl	Makale Sayısı	Yüzde
2005-2006	2	0.6
2007-2008	11	3.37
2009-2010	7	2.14
2011-2012	35	10.7
2013-2014	41	12.5
2015-2016	55	16.9
2017-2018	65	19.9
2019-2021	111	33.9

Tablo 1'e baktığımızda, eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmalarına ilişkin ulaştığımız veri tabanında yer alan çalışmaların 2005 yılında yayınlanmaya başladığı, konu ile ilgili olarak en fazla çalışmanın ise 111 makale ile 2019-2021 yılları arasında yapıldığı görülmektedir. 2011 yılından sonra konu ile ilgili çalışmaların arttığı görülmektedir. 2011 yılından itibaren yürütülen çalışmalar toplam çalışmaların %93.9'unu meydana getirmektedir.

Şekil 2: Konuya ilişkin yayın yapan dergiler

“Digital storytelling in education” anahtar kavramı taratılıp bulunan çalışmaların 164 değişik dergide yayımlandığı tespit edilmiştir. Eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmalarının en fazla yayımlandığı ilk üç dergi olarak, “Dijital Education Review”, “Educational Media International” ve “Art and Humanities in Higher Education” olduğu görülmektedir.

Tablo 2: Konuya ilişkin en fazla yayın yapan araştırmacılar

Yazar	Makale Sayısı	Yazar	Makale Sayısı
Gachago D.	7	Dello Iacono U.	3
Liu C.C	5	Fiorentino G.	3
Robin B.R.	5	Lummis G.W.	3
Condy J.	4	Macleroy V.	3
Ivala E.	4	Mangione G.R	3
Perez M.	4	Martinez L.V.	3
Pierri A.	4	Mckinnon D.H.	3
Capuano N.	3	Morris J.E.	3
Chigona A.	3	Rodriguez-Illera J.L.	3
Chubko N.	3	Rose C.b	3

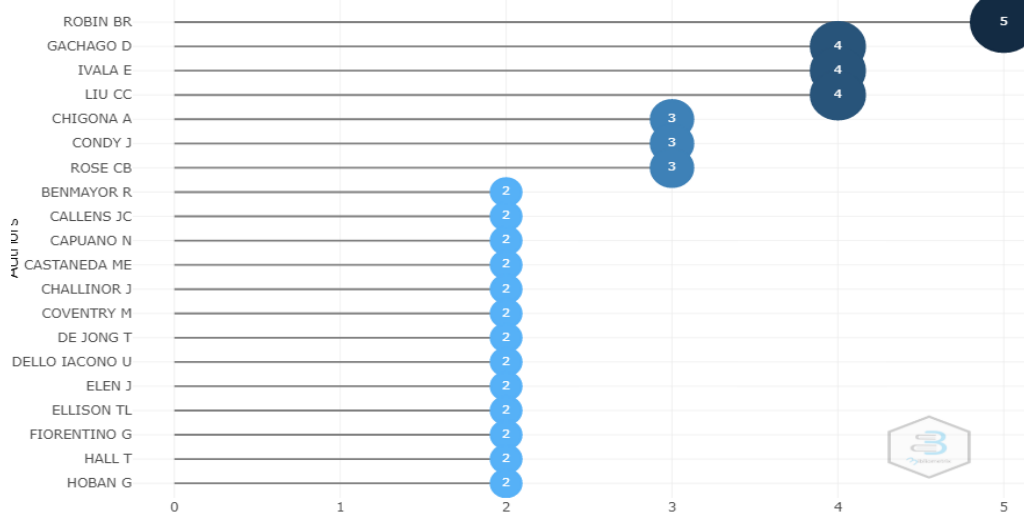
Eğitime yönelik dijital öyküleme ile ilgili toplamda 254 yazar çalışma yapmıştır. Tablo 2 incelendiğinde, en fazla çalışma yapan yazarın 7 çalışma ile Gachago D., ikinci sırada ise 5 çalışma ile Liu C.C ve Robin B.R. ve üçüncü sırada ise 4 çalışma ile Condy J. olduğu görülmektedir. Araştırmacıların ilki Güney Afrika Cape Peninsula Teknoloji Üniversitesi, ikinciler ise Tayvan National Central Üniversitesi ve ABD’de Houston Üniversitesi üçüncüsü ise Güney Afrika Cape Peninsula Teknoloji Üniversitesi’nde görev yapmaktadır.

Tablo 3: Konuya ilişkin yazarların atıf sayıları

Yazar	Atıf Sayısı	Yazar	Atıf Sayısı
Robin B.	353	Xu Y.	67
Sadık A.	253	Falloon G.	59
Yang Y.	196	Hoban G.	56
Huh G.	187	Kim S.	48
Hafner C.	128	Kearney M.	45
Hung C.	107	Castaneda M.	42
Benmayor R.	103	Lowenthal P.	41
Ohler J.	83	Niemi H.	40
Phan T.	75	Sarica H.	40
Jernigan V.	70	Starcic A.	39

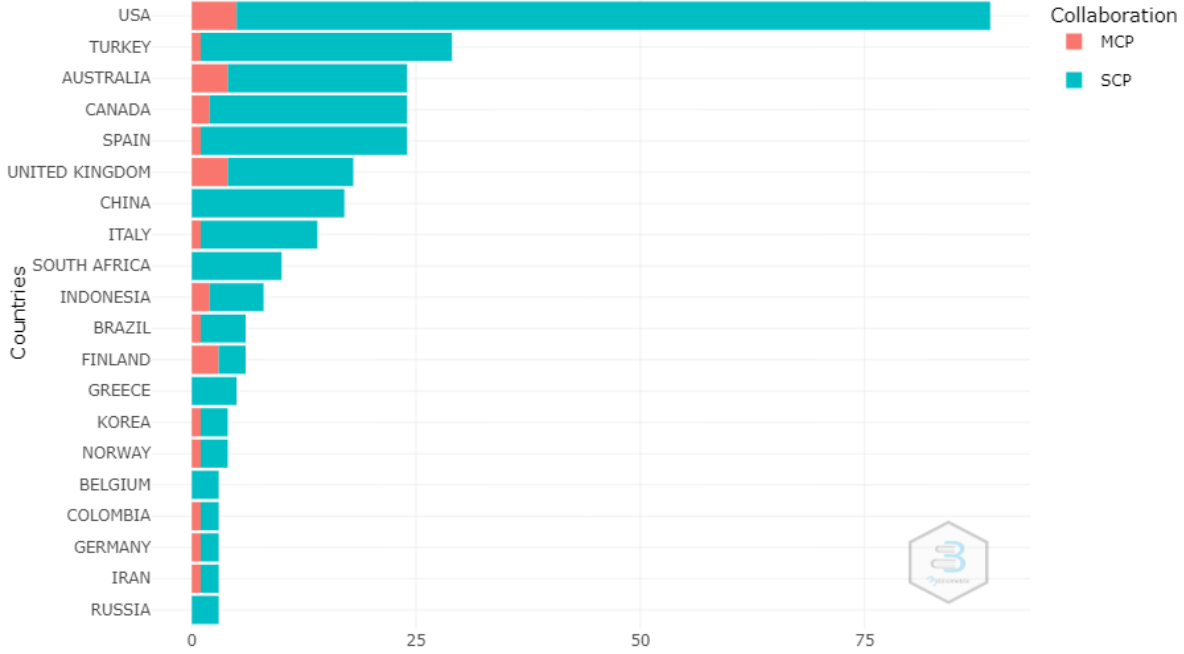
Tablo 3’de WoS veri tabanından alınan eğitime yönelik dijital öyküleme çalışması ile en fazla atıf alan 20 yazara yer verilmiştir. Tablo 3 incelendiğinde, en fazla atıf alan yazar 353 atıf ile Robin B., ikinci olarak 253 atıf ile Sadık A. ve üçüncü ise 196 atıf ile Yang Y. olduğu görülmektedir.

Şekil 3: Yazarların konuya ilişkin h indeksleri

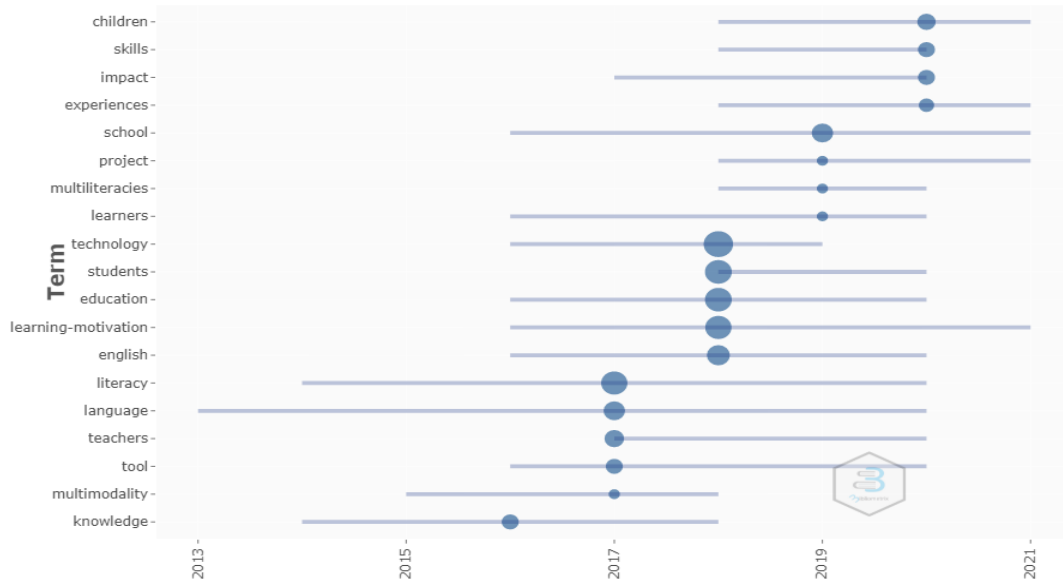
Şekil 2’de eğitimde dijital öyküleme kullanımına ilişkin yayınlanan çalışmaların h-inceksleri bakımından ilk 20 sıradaki araştırmacıları göstermektedir. Tabloda Eğitimde dijital öyküleme kullanımına yönelik çalışma yapan araştırmacılar içinde bu alanda en yüksek h-inceksli 20 araştırmacıdan en yüksek h – indeksi olan Robin B.R.’dir. İkinci olarak Gachago D, ve üçüncü ise Ivala E. gelmektedir.

Şekil 4: Yazarların ülkeleri ve diğer ülkelerle birlikte yaptığı çalışmalar

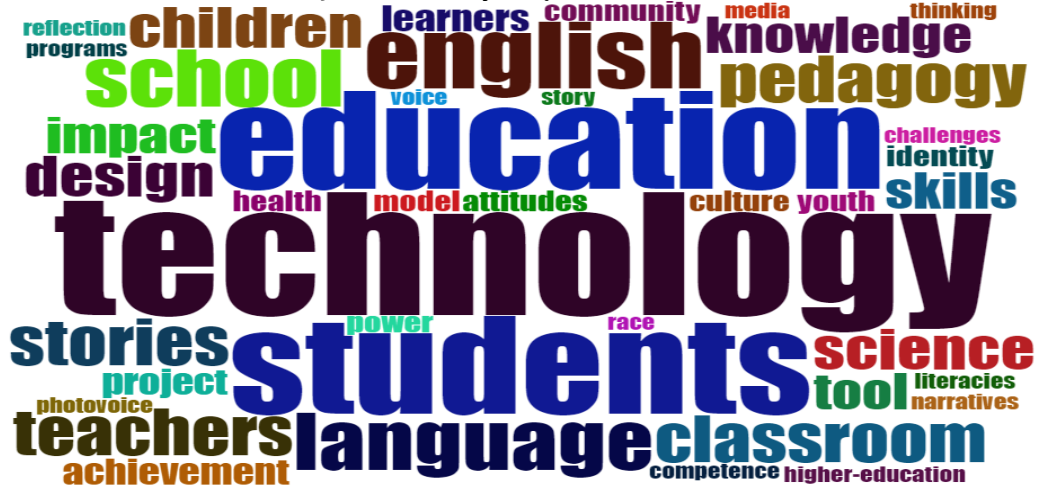
WoS veri tabanında eğitimde dijital öykü kullanımı üzerine yapılan 387 çalışmanın 328’inin tek yazarlı olarak yürütüldüğü tespit edilmiştir. Bu bağlamda araştırmacıların çok yazarlı çalışmaya oranla tek yazarlı çalışmaları tercih ettikleri ifade edilebilir. Şekil 3’teki SCP (Single Country Publications) olarak ifade edilen kısım aynı ülkelerde bulunan yazarların yapmış oldukları yayın adeti, MCP (Multiple Country Publications) olarak ifade edilen kısım ise farklı ülkelerdeki yazarların ortak bir şekilde yaptıkları çalışmaların adetini göstermektedir.

Şekil 5: Konuya ilişkin güncel kelimeler

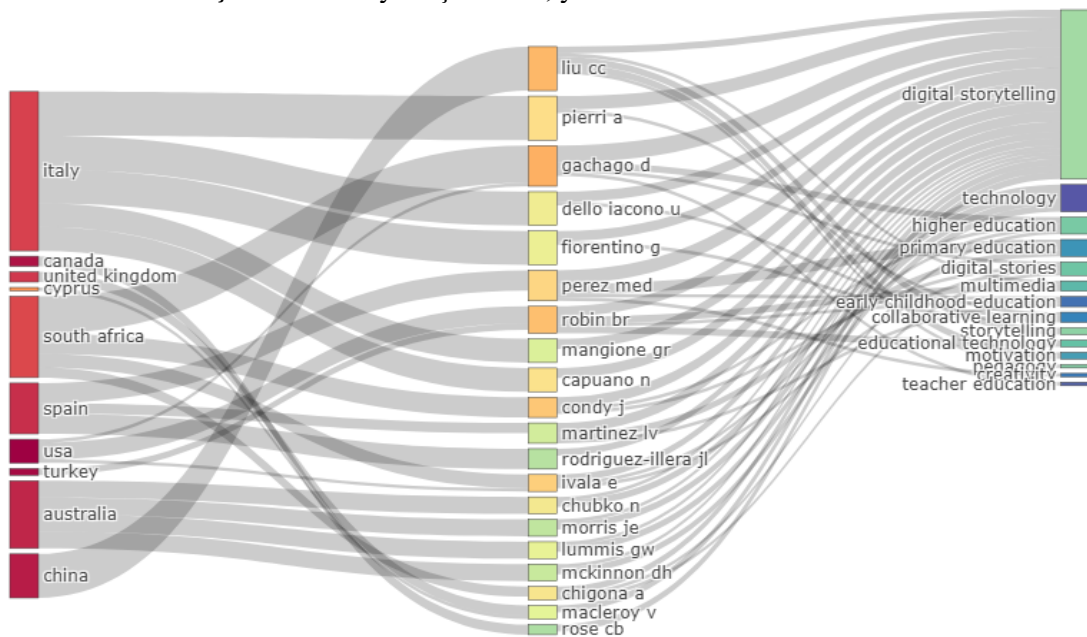
Bibliyometrik çalışmalarda, araştırmaya değer katma ve konuya ilişkin daha detaylı bilgi alınması bağlamında konu alanına yönelik gerçekleştirilen araştırmaların güncel eğilimlerinin de analizi yapılabilmektedir. WoS'ta eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme ilişkin çalışmalarda son yıllarda ortaya çıkan konular incelendiğinde 2016 yılında bilgi; 2017 yılında çok modluluk, araç, öğretmenler, okuryazarlık; 2018 yılında İngilizce, öğrenme-motivasyon, eğitim, öğrenciler, teknoloji; 2019 yılında öğrenenler, çoklu okuryazarlık, proje, okul; 2020 yılında ise deneyimler, etki, beceriler ve çocuklar odağında gerçekleşmiştir.

Şekil 6: Konuya ilişkin kelime bulutu

Kelime bulutları bir yazıda veya çalışmada en çok tercih edilen kelimeleri göstermektedir. Ana merkezde yer alan ve büyük boyutlu yazılan en çok kullanılan kelimeyi göstermektedir. Kelimelerin boyutları küçüldükçe o kelime az kullanıldığı anlamına gelmektedir. Şekil 5 incelendiğinde, konu ile ilgili yapılan çalışmalarda en çok kullanılan kelime “teknoloji” dir. Daha sonra eğitim ve öğrenci, okul, İngilizce, öğretmen, dil, sınıf gibi kelimelerin çalışmalarda kullanıldığı görülmektedir. Bu bulgular ışığında, eğitime yönelik dijital öykü çalışmaları eğitim, teknoloji ve öğrenci odağında gerçekleştiği şeklinde yorumlanabilir.

Şekil 7: Konuya ilişkin ülke, yazar ve konu alanı haritası

Şekil 6’da eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmaları ülke, yazar ve konu alanı olarak incelendiğinde en fazla 5 yazarla İtalya olduğu görülmektedir. İtalya’daki yazarlar konu olarak; dijital öyküleme alanına odaklandığı görülmektedir. İkinci sırada ise 4 yazarla Güney Afrika ve Avustralya gelmektedir. Bu ülkelerdeki yazarlar konu alanı olarak; dijital öyküleme, işbirlikçi öğrenme, eğitim teknolojileri, multimedya, okul öncesi eğitim ve yükseköğretim gibi konulara odaklanmıştır. Üçüncü olarak ise 3 yazar ile İspanya gelmektedir. İspanya’daki yazarlar konu alanı olarak; dijital öyküleme, ilköğretim ve okul öncesi eğitim konularına odaklanmıştır. Türkiye’den ise 1 yazar eğitim teknolojileri konu alanı odaklı olarak çalışmıştır.

Tartışma, sonuç ve öneriler

Araştırmada kullanılacak materyaller WoS veri tabanında 2005-2021 yılları arasında farklı eğitim dergilerinde yayınlanan “digital storytelling in education” anahtar kavramıyla ilişkili eğitim alanındaki çalışmalar oluşturmaktadır. Veriler taranırken kitap bölümü, bildiri gibi çalışmalar taramaya dahil edilmemiştir. Çalışmalar sadece makale ile yürütülmüştür. Araştırmada “digital storytelling in education” anahtar kavramı ile tarama yapılmış ve konu alanına ilişkin toplam 591 çalışmaya ulaşılmıştır. Daha sonra araştırmanın sınırlılığına bağlı olarak zaman aralığı sınırlaması yapılmış toplamda 386 makaleye ulaşılmıştır. Konu ile ilgili yapılan çalışmaların yıllara göre dağılımı, daha fazla yayın yapan dergiler, yazarların atıf sayıları, araştırmacıların h indeksleri, araştırmacıların ülkeleri ve diğer ülkeler ile işbirliğinde yaptığı çalışmalar, güncel kelimeler, kelime bulutu ve ülke yazar ve konu alanı haritası sonuçlarına ulaşılmıştır.

Eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmalarına ilişkin taranan veri tabanında yer alan çalışmaların 2005 yılında yayınlanmaya başladığı, konu ile ilgi olarak en fazla çalışmanın ise 111 makale ile 2019-2021 yılları arasında yapıldığı görülmektedir. 2011 yılından sonra konu ile ilgili çalışmaların arttığı görülmektedir. 2011 yılından itibaren yayınlanan çalışmalar toplam çalışmaların % 93.9’unu meydana getirmektedir. Bu sonuç, eğitimde dijital öyküleme konularına ilginin arttığı ve bu ilginin araştırmalara yansıtıldığını göstermektedir.

“Digital storytelling in education” anahtar kavramı taratılarak bulunan çalışmaların 164 değişik dergide yayımlandığı tespit edilmiştir. Eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmaların en fazla yayımlandığı ilk üç dergi olarak, “Dijital Education Review”, “Educational Media International” ve “Art and Humanities in Higher Education” olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Eğitime yönelik dijital öyküleme ile ilgili toplamda 254 yazar çalışma yapmıştır. En fazla çalışma yapan yazarın 7 çalışma ile Gachago D. (Gachago, 2015; Gachago ve Stewart, 2020; Gachago vd., 2014a; Gachago vd., 2014b; Gachago vd., 2017), ikinci sırada ise 5 çalışma ile Liu C.C ve Robin B.R. (Liu vd., 2014; Liu vd., 2018; Liu vd., 2019; Robin, 2006; Robin, 2008; Robin, 2016; Robin ve McNeil, 2012;) ve üçüncü sırada ise 4 çalışma ile Condy J. (Condy vd. 2012; Condy vd. 2015; Condy vd. 2019) olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

WoS veri tabanından alınan verilere göre, eğitime yönelik dijital öyküleme çalışması ile en fazla atıf alan yazar 353 atıf ile Robin B., ikinci olarak 253 atıf ile Sadık A. ve üçüncü ise 196 atıf ile Yang Y. olduğu sonucuna ulaşılmıştır. WoS veri tabanından alınan verilere göre, eğitimde dijital öyküleme kullanımına yönelik çalışma yapan yazarlar içinde bu alanda en fazla h – indeksi olan Robin B.R.’dir. İkinci olarak Gachago D, ve üçüncü ise Ivala E. Olduğu sonucuna ulaşılmıştır. WoS veri tabanında eğitimde dijital öykü kullanımı üzerine yapılan 387 çalışmanın 328’inin sadece bir araştırmacı tarafından yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda araştırmacıların çok yazarlı çalışmaya oranla tek yazarlı çalışmalarını tercih ettikleri ifade edilebilir.

WoS veri tabanında, eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme ilişkin çalışmalarda son yıllarda ortaya çıkan konular incelendiğinde 2016 yılında bilgi; 2017 yılında çok modluluk, araç, öğretmenler, okuryazarlık; 2018 yılında İngilizce, öğrenme-motivasyon, eğitim, öğrenciler, teknoloji; 2019 yılında öğrenenler, çoklu okuryazarlık, proje, okul; 2020 yılında ise deneyimler, etki, beceriler ve çocuklar odağında gerçekleştiği sonucuna ulaşılmıştır. Konu ile ilgili yapılan çalışmalarda en çok kullanılan kelime “teknoloji” dir. Daha sonra eğitim ve öğrenci, okul, İngilizce, öğretmen, dil, sınıf gibi kelimelerin

çalışmalarda kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, eğitime yönelik dijital öykü çalışmalarını eğitim, teknoloji ve öğrenci odağında gerçekleştiği şeklinde yorumlanabilir.

Eğitime yönelik yapılan dijital öyküleme çalışmaları ülke, yazar ve konu alanı olarak en fazla 5 yazarla İtalya (Capuano, N., Dello, I., U., Fiorentino, G., Mangione, G., Pierri, A.) olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İtalya'daki yazarlar konu olarak; dijital öyküleme alanına odaklandığı görülmektedir. İkinci sırada ise 4 yazarla Güney Afrika ve Avustralya (Chigona, A., Chubko, N., Condy, J., Gachago, D., Ivala, E, Mckinnon, D., Morris, J., Lummis, G.) olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ülkelerdeki yazarlar konu alanı olarak; dijital öyküleme, işbirlikçi öğrenme, eğitim teknolojileri, multimedya, okul öncesi eğitim ve yükseköğretim gibi konulara odaklanmıştır. Üçüncü olarak ise 3 yazar ile İspanya (Martinez, I., Perez, M., Rodriguez, I.) sonucuna ulaşılmıştır. İspanya'daki yazarlar konu alanı olarak; dijital öyküleme, ilköğretim ve okul öncesi eğitim konularına odaklanmıştır. Türkiye'den ise 1 yazar (Yüksel-Arslan, P.) eğitim teknolojileri konu alanı odaklı olarak çalıştığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonuçları ışığında şu önerilere yer verilebilir:

1. Eğitimde dijital öyküleme ile ilgili çalışma yapmayı planlayan bir araştırmacı için uluslar arası dergilerin değerlendirilmesi bakımında yol gösterici olabilir.
2. Bu araştırmadaki dökümanları araştırmacılar yaptıkları çalışmada kullanarak yeni araştırmalar tasarlayabilir.
3. Bu araştırmada kullanılan analiz programı R-Studio ile farklı veri tabanlarından (Scopus) başka bibliyometrik analiz çalışmaları yapılabilir.
4. Dijital öyküleme ile ilgili araştırma yapmayı planlayan araştırmacılar yurt dışında bu konu ile ilgili araştırma yapan kişilerle işbirliğine gidebilir.

Kaynakça

- Aitkuzhinova-Arslan, A., Gün, S., ve Üstünel, E. (2016). Teaching vocabulary to Turkish young learners in semantically related and semantically unrelated sets by using digital storytelling. *Dil ve Dilbilimi Çalışmaları Dergisi*, 12(1), 42-54.
- Aria, M., ve Cuccurullo, C. (2017). Bibliometrix: An R-tool for comprehensive science mapping analysis. *Journal of Informetrics*, 11(4), 959-975. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2017.08.007>
- Banaszewski, M. T. (2002). Digital storytelling finds its place in the classroom. *Multimedia schools*, 9(1), 32-35.
- Burgess, J. (2006). Hearing ordinary voices: Cultural studies, vernacular creativity and digital storytelling. *Continuum*, 20(2), 201-214.
- Burmark, L. (2004). Visual Presentations That Prompt, Flash & Transform Here are some great ways to have more visually interesting class sessions. *Media and methods*, 40, 4-5.
- Doğan, B. (2007). *Implementation of digital storytelling in the classroom by teachers trained in a digital storytelling workshop*. (Doktora Tezi). University of Houston.
- Campbell, T. A. (2012). Digital storytelling in an elementary classroom: Going beyond entertainment. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 69, 385-393.
- Christensen, R., ve Knezek, G. (2001). Instruments for assessing the impact of technology in education. *Computers in the Schools*, 18(2-3), 5-25.
- Condy, J., Chigona, A., Gachago, D., Ivala, E., ve Chigona, A. (2012). Pre-Service Students' Perceptions and Experiences of Digital Storytelling in Diverse Classrooms. *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET*, 11(3), 278-285.
- Figg, C., Ward, R., ve Lanier-Guillory, D. (2006). Using social studies content themes and digital storytelling to make video come alive. In C. Crawford et al. (Ed.), *Proceedings of Society for Information Technology and Teacher Education International Conference*. (679-684). Chesapeake.

- Gachago, D., Condy, J., Ivala, E., ve Chigona, A. (2014a). 'All stories bring hope because stories bring awareness': students' perceptions of digital storytelling for social justice education. *South African Journal of Education*, 34(4).
- Gachago, D., Ivala, E., Barnes, V., Gill, P., Felix-Minnaar, J., Morkel, J., ve Vajat, N. (2014b). Towards the development of digital storytelling practices for use in resource-poor environments, across disciplines and with students from diverse backgrounds: Part 2: Heltasa 2012 Special Section. *South African Journal of Higher Education*, 28(3), 961-982.
- Gachago, D. (2015). *Sentimentality and digital storytelling: Towards a post-conflict pedagogy in pre-service teacher education in South Africa*. (Doktora Tezi). University of the Western Cape, South Africa.
- Gachago, D., ve Sykes, P. (2017). Navigating ethical boundaries when adopting digital storytelling in higher education. In *Digital storytelling in higher education*. 91-106.
- Gachago, D., ve Stewart, K. (2020). Response-able digital storytelling to reimagine higher education classroom practices. In *Posthuman and Political Care Ethics for Reconfiguring Higher Education Pedagogies*, 123-136.
- Huang, Y. L., Ho, Y. S., ve Chuang, K. Y. (2006). Bibliometric analysis of nursing research in Taiwan 1991-2004. *Journal of Nursing Research*, 14(1), 75-81. <https://doi.org/10.1097/01.JNR.0000387564.57188.b4>
- Hughes, J. E. (2005). The role of teacher knowledge and learning experiences in forming technologyintegrated pedagogy. *Journal of Technology and Teacher Education*, 13, 277-302.
- Hull, G. A., ve Katz, M. L. (2006). Crafting an agentive self: Case studies of digital storytelling. *Research in the Teaching of English*, 43-81.
- Karaca, A., ve Akbaba, B. (2021). Vatandaşlık eğitimine yönelik bibliyometrik araştırma: 1980-2020 yılları arasında yapılan çalışmaların analizi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(3), 788-804.
- Karasar, N. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemi "Kavramlar ilkeler ve yöntemler"*. (27. baskı). Nobel.
- Kordaki, M., ve Agelidou, E. (2010). A learning design-based environment for online, collaborative digital storytelling: An example for environmental education. *International Journal of Learning*, 17(5), 95-106.
- Lambert, J. (2006). *Digital storytelling: capturing lives, creating community*. (2nd ed.). Berkeley, CA: Digital Diner Press.
- Lambert, J. (2013). *Digital storytelling: Capturing lives, creating community*. Routledge.
- Liu, C. C., Wu, L. Y., Chen, Z. M., Tsai, C. C., ve Lin, H. M. (2014). The effect of story grammars on creative self-efficacy and digital storytelling. *Journal of Computer Assisted Learning*, 30(5), 450-464.
- Liu, M. C., Huang, Y. M., ve Xu, Y. H. (2018). Effects of individual versus group work on learner autonomy and emotion in digital storytelling. *Educational technology research and development*, 66(4), 1009-1028.
- Liu, C. C., Yang, C. Y., ve Chao, P. Y. (2019). A longitudinal analysis of student participation in a digital collaborative storytelling activity. *Educational Technology Research and Development*, 67(4), 907-929.
- Martin, C. D., Heller, R. S., ve Mahmoud, E. (1992). *American and Soviet children's attitudes toward computers*. *Journal of Educational Computing Research*, 8(2), 155-185.
- Ohler, J. B. (2013). *Digital storytelling in the classroom: New media pathways to literacy, learning, and creativity*. Corwin Press.

- Paull, C. (2002). *Self-perceptions and social connections: Empowerment through digital storytelling in adult education*. (Doktora Tezi). University of California.
- Phillips, H. N., Condy, J., ve Tiba, C. (2019). Digital Storytelling: Student Vulnerability during the Process and Its Impact on Teaching and Learning One Year Later. *International Association for Development of the Information Society*.
- Pitler, H. J. (2006). Viewing technology through three lenses. *Principal-Arlington*, 85(5), 38-44.
- Preradovic, N. M., Lesin, G., ve Boras, D. (2016). Introduction of Digital Storytelling in Preschool Education: A Case Study from Croatia. *Digital Education Review*, 30, 94-105.
- Robin, B. (2006, March). The educational uses of digital storytelling. *In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference*, (709-716). Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Robin, B. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. The College of Education and Human Ecology, *The Ohio State University*, 47(3), 220-228. doi:<http://dx.doi.org/10.1080/00405840802153916>
- Robin, B. R., ve McNeil, S. G. (2012). What educators should know about teaching digital storytelling. *Digital Education Review*, 22, 37-51.
- Robin, B. R. (2015). The effective uses of digital storytelling as a teaching and learning tool. *Handbook of research on teaching literacy through the communicative and visual arts*, 2, 429-440.
- Robin, B. R. (2016). The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review*, 30, 17-29.
- Sadik, A. (2008). Digital storytelling: a meaningful technology-integrated approach forengaged student learning. *Educational technology research and development*, 56(4), 487-506.
- Shelton, C. C., Archambault, L. M., ve Hale, A. E. (2017). Bringing digital storytelling to the elementary classroom: Video production for preservice teachers. *Journal of Digital Learning in Teacher Education*, 33(2), 58-68. doi: <http://dx.doi.org/10.1080/21532974.2016.1276871>
- Tiba, C., Condy, J., Chigona, A., ve Tunjera, N. (2015). Digital storytelling as a tool for teaching: Perceptions of pre-service teachers, *The Journal for Transdisciplinary Research in Southern Africa*, 11(1), 82-97.
- Yang, Y. T. C., ve Wu, W. C. I. (2012). Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: A year-long experimental study. *Computers & education*, 59(2), 339-352.
- Yüksel-Arslan, P., Yıldırım, S., ve Robin, B. R. (2016). A phenomenological study: Teachers' experiences of using digital storytelling in early childhood education. *Educational Studies*, 42(5), 427-445.
- Xu, Y., Park, H., ve Baek, Y. (2011). A new approach toward digital storytelling: An activity focused on writing selfefficacy in a virtual learning environment. *Educational Technology & Society*, 14(4), 181-191.

Etik kurul onayı

Araştırma, kişiler üzerinde anket yapma veya deneysel çalışma olarak değil; hali hazırdaki veriler üzerinden yürütüldüğü için araştırma etik kurul izni gerektirmeyen çalışmalar arasında yer almaktadır.

Çıkar çatışması beyanı

Araştırmada herhangi bir çıkar çatışması söz konusu değildir.